

NORRKÖPINGS TINGSRÄTT
Rotel 10

DOM (Mellandom)
1999-07-23
meddelad i Norrköping

T 1530/97

Bilaga A

NORRKÖPINGS TINGSRÄTT
T 1530-97
200

PARTER

Kärande

Klas Adsell, 421104-2371, Box 76, 616 21 ÅBY

Ombud: advokaten Christer Abrahamsson, Advokatfirman Norrköpings Juridiska byrå
AB, Bråddgatan 14, 602 22 NORRKÖPING

Svarande

Norrköpings kommun, 601 81 NORRKÖPING

Ombud: stadsjuristen Susanne Christenson, Norrköpings kommun, Juridik och Säkerhet, 601 81 NORRKÖPING

DOMSLUT

Klas Adsell's talan ogillas

BAKGRUND

Käranden, Klas Adsell, äger fastigheten Norrköping Kvarntorp 1:3 i stadsdelen Åby. Fastigheten är 3 750 m². Den ligger delvis inom ett detaljplanelagt område och är bebyggd med en större byggnad innehållande lokaler för försäljning och service. Denna byggnad ligger utanför den detaljplanelagda delen av fastigheten.

Systet med Adsells köp av fastigheten var att där förvärvsmässigt driva näring eller hyra ut lokaler till näringsidkare. Beträffande bebyggelsen på fastigheten är följande upplyst. Den 10 februari 1981 beviljade byggnadsnämnden i Norrköpings kommun Adsell byggnadslov avseende nybyggnad för försäljnings- och lagerlokaler, vilken nybyggnad ersatte en nedbrunnen industri- och lagerbyggnad. Den 10 januari 1984 beviljades han ytterligare byggnadslov för fastigheten avseende tillbyggnad av lokaler för service och försäljning. Då hade han redan under augusti 1983 fått byggnadslov för skyddsrum på samma mark. Dessa byggnader uppfördes och Adsell bedrev till en början försäljning och service av husvagnar i lokalerna. Verksamheten utvidgades efter hand till att omfatta tillbehör till husvagnar, andra artiklar för friluftsliv och fritid mm. Viss kaffeservering för kunder inreddes och småningom tillkom ytterligare verksamheter. Adsells bolag Pallpriser AB beviljades den 19 maj 1993 § 126 ett tidsbegränsat bygglov t o m den 1 juni 1995 avseende "ändring av affärs- kontorshus, ändrad verksamhet" nämligen försäljning av förpackade livsmedel. Adsell har vid huvudförhandlingen upplyst, att husvagnsförsäljningen minskade under början av 1990-talet och att han därför fick söka nya användningsområden för sina lokaler. Som motivering till ett tidsbegränsat beslut av detta innehåll anförde Bygglovskontoret, att detaljplanering av fastigheten pågick på grund av ett med ägaren träffat planavtal. Adsell sökte våren 1995 en femårig förlängning av detta bygglov. Bygglovs- och räddningsnämnden medgav dock den 14 juni 1995 § 228 endast en tvåårig förlängning, till 1997-06-30. I motiveringen konstaterades att den ändrade användningen av lokalerna krävde bygglov men att planarbetet alltjämt pågick och att två år bedömdes som erforderlig tid för detta arbete.

Under hösten 1993 kom Adsell överens med Reza Mansoorinia om ett hyresavtal avseende en lokal i den i målet aktuella byggnaden. Mansoorinia hade för avsikt att driva en

pizzeria i denna lokal. Adsell har i målet påstått att han fått muntligt besked från kommunens handläggare Olof Rydberg och chefsarkitekten Nils Ryman att bygglov inte behövdes för denna verksamhet. För att få en skriftlig bekräftelse härpå sökte Mansoorinia dock bygglov för sin avsedda verksamhet. Den 17 november 1993 § 277 beslutade Bygglövs- och räddningsnämnden i Norrköpings kommun att i enlighet med 8 kap 23 § plan- och bygglagen (PBL) låta bygglovsprövningen anstå till dess pågående planarbete avslutats, dock högst två år. I beslut den 14 februari 1996 § 40 avslogs därefter ansökan sedan sökanden beretts tillfälle att då yttra sig. I beslutet konstaterade nämnden att det pågående planarbetet inte hade avslutats och att någon inriktning för fastighetens funktion ej angivits från stadsbyggnadsenheten inom kommunen.

Under år 1995 träffade Adsell ett avtal med Nino Uremovic avseende uthyrning av en annan lokal i fastigheten än den Mansoorinia avsåg att använda, också den för pizzeria-verksamhet. Uremovic sökte bygglov för verksamheten. Den 11 oktober 1995 § 313 beslutade nämnden, liksom man hade gjort beträffande Mansoorinias ärende, att låta bygglovsprövningen anstå till dess pågående planarbete avslutats, dock i högst två år.

I egenskap av ägare till Pallpriser AB respektive ombud för de två blivande hyresgästerna överklagade Adsell besluten den 14 juni 1995, 11 oktober 1995 och 14 februari 1996 till Länsstyrelsen i Östergötlands län. Genom tre olika beslut den 3 oktober 1996 undanröjde länsstyrelsen de överklagade besluten. I fråga om Pallprisers ansökan fann länsstyrelsen att det år 1993 fattade beslutet att bevilja tillfälligt lov saknade stöd i PBL, varför det kunde lämnas utan avseende vid prövningen av det aktuella ärendet, och att bygglovs- och räddningsnämnden inte hade grundat det överklagade beslutet på 8 kap 12 § jfrd med 14 § PBL. På grund härav och då 1993 års beslut var felaktigt kunde det överklagade beslutet inte anses ha någon rättsverkan, varför det skulle undanröjas. - Mot bakgrund av de permanenta bygglov som redan förelåg och byggnadens faktiska användning ansåg länsstyrelsen att inrättande av pizzeria inte medförde någon sådan väsentligen ändrad användning av byggnaden som enligt 8 kap 1 § 3 st PBL kräver bygglov. Länsstyrelsen grundade denna bedömning på den lagändring som år 1992 gjorts i 5 kap 7 § PBL rörande detaljplanläggnings innehåll och jämförde denna med 8 kap 1 § 3 p PBL som avser bygglov. Den ändring av verksamheten som ansökan omfattade kunde enligt länsstyrelsen mot denna bakgrund inte heller anses

ansökan omfattade kunde enligt länsstyrelsen mot denna bakgrund inte heller anses lösa ut detaljplanekravet i 5 kap PBL. De två besluten rörande pizzeriaverksamhet skulle därför undanröjas.

YRKANDEN M M

Adsell har väckt talan mot Norrköpings kommun med yrkande om skadestånd på grund av fel eller försummelse vid sin myndighetsutövning vid prövningen av Mansoornias och Uremovics bygglovsansökningar. Huvudyrkandet i målet avser ett skadestånd om 377 815 kr för uteblivna hyror under angiven tid jämte på visst sätt beräknad ränta.

Vid muntlig förberedelse begärde båda parter att frågan om kommunen varit vårdslös i sin myndighetsutövning skulle avgöras genom mellandom. Tingsrätten beslutade här efter den 26 maj 1998 att genom mellandom pröva frågan "om det vid kommunens handläggning av Reza Mansoornias och Nino Uremovics bygglovsärenden avseende fastigheten Norrköping Kvarntorp 1:3 förekommit fel eller försummelse enligt 3 kap 2§ skadeståndslagen vid kommunens myndighetsutövning".

Adsell har i nu prövad del av målet yrkat, att tingsrätten skall fastställa att det vid kommunens handläggning av de två bygglovsärendena avseende fastigheten Norrköping Kvarntorp 1:3 förekommit fel eller försummelse som avses i 3 kap 2 § skadeståndslagen (1972:207) på sådant sätt att skadeståndsskyldighet uppstått.

Norrköpings kommun har bestritt yrkandet.

UTREDNINGEN

Grunder och sakomständigheter

Adsell har som grund för sin talan anfört: Kommunen har genom fel eller försummelse vid sin myndighetsutövning avseende handläggningen av Mansoornias och Uremovics bygglovsärenden förorsakat Adsell en ren förmögenhetsskada i form av uteblivna

Kommunens fel och försummelse består för det första i att man inom ramen för sin råd- och upplysningsskyldighet enligt 11 kap 1 och 2 §§ PBL samt 4 § förvaltningslagen lämnat sökandena felaktiga uppgifter om att bygglov för avsedd pizzeriaverksamhet erfordrades trots att bygglov för sådan verksamhet redan fanns för fastigheten. För det andra består kommunens fel och försummelse i att man vid handläggningen av bygglovsansökningarna icke rättade till nämnda misstag trots att information i riklig omfattning lämnats av Adsell, utan i stället felaktigt behandlade ansökningarna på sätt som skedde och utan att ange korrekta beslutsmotiveringar enligt 20 § förvaltningslagen samt dåvarande stadgande i 8 kap 26 § PBL samt utan att objektivt tillämpa gällande rätt och beakta omständigheterna i övrigt.

Till utvecklande av sin talan har Adsell anfört: I sina beslut om undanröjande anförde länsstyrelsen, att det under 1992 gjordes bl a ett tillägg i 5 kap 7 § PBL vilket innebar att kommunerna inte fick utforma detaljplanebestämmelser för byggnaders användning på sådant sätt att en effektiv konkurrens motverkas. I förarbetena och kommentaren till detta lagrum angavs att en närmare reglering av handelsändamålet i detaljplaner inte längre skulle vara möjlig. Länsstyrelsen ansåg, att de av lagstiftaren uttalade intentionerna skulle gälla analogt även vid tillämpningen av 8 kap 1 § 3 p PBL. En sådan analog tillämpning får enligt länsstyrelsen till följd att en övergång mellan olika former av detaljhandel inte innebär att en byggnad tas i anspråk för ett "väsentligen annat ändamål", vilket enligt 8 kap PBL kräver bygglov. Då den faktiska användningen av Adsells byggnad överensstämde med de ändamål som framgår av bygglovsansökningarna, och pizzeriaverksamhet ryms inom det område för vilket bygglov ursprungligen hade beviljats, ansåg länsstyrelsen att något bygglov inte krävdes för Mansoorias och Uremovics tillämnade verksamheter. - Länsstyrelsens beslut är bindande för kommunen, särskilt då beslutet inte överklagats och därför vunnit laga kraft. Adsell har uppfattat länsstyrelsens beslut på det sättet, att Bygglövs- och räddningsnämnden vid tidpunkten för besluten saknade kännedom om de ändrade lagregler som införts år 1992. En myndighetsutövande nämnd i en kommun har skyldighet att fortlöpande följa rättsutvecklingen och ha kunskap om gällande rätt inom det område där myndighetsutövning tillämpas. Nämnden borde, liksom länsstyrelsen gjorde, ha känt till att föreliggande bygglov omfattade även pizzeriaverksamhet. Nämndens brist på kännedom om gällande rätt innefattar fel eller försummelse från dess och därmed kommunens sida. -

gällande rätt innefattar fel eller försummelse från dess och därmed kommunens sida. – Enligt Adsell mening innefattar 1981 och 1984 års byggnadslov, vilka alltså gäller, rätt att använda byggnaderna till allt slags handel, däri inbegripet restaurangverksamhet. Detaljplan saknades visserligen, men byggnadsloven skall, i vart fall under giltighetstiden för 1992 års lagändringar, behandlas på samma sätt som om en plan hade förelagats och angivit "H" för handelsändamål. – För det fall att tingsrätten finner att nämnden avslagit bygglovsansökningarna av det skälet att det rörde sig om en användning som "avsevärt påverkar byggnadens planlösning", vilket kommunen påstått, har nämndens underlåtenhet att motivera besluten härmed innefattat fel och försummelse från kommunens sida. För övrigt innebar den användning av fastigheten som var aktuell i Uremovics fall inte någon påverkan på byggnadens planlösning, eftersom verksamheten skulle bedrivas i ett skyddsrumstrymme, där endast snabbt nedmonterbara väggar och andra avskärmningar avsågs att användas.

Sammanfattningsvis har Adsell gjort följande påstående: Kommunen har skyldighet att upplysa om gällande rätt. Kommunens underlåtenhet att omedelbart lämna besked att bygglov ej erfordrades innebär en försumlighet. Trots gällande lagregler och flerfaldiga upplysningar från Adsell om dessas innehåll och tolkning har kommunen prövat bygglovsansökningarna på ett felaktigt sätt, vilket är än mer försumligt. Kommunens felaktiga handlande innebär så stor försumlighet att detta är skadeståndgrundande.

Som grund för sitt bestridande av den väckta talan har Norrköpings kommun förnekat att Bygglövs- och räddningsnämnden gjort sig skyldig till fel eller försummelse och i andra hand påstått att begångna felaktigheter inte varit av den karaktären att dessa kan anses vara så culpösa att skadeståndsskyldighet föreligger.

Kommunen har anfört: 1981 och 1984 års byggnadslov innebär inte lov till all slags försäljningsverksamhet utan bara lov till det slags försäljning som avsågs med de då gjorda ansökningarna och som efter lovet kom igång, alltså försäljning och service av husvagnar och därmed sammanhängande verksamhet. "Handel" är ett planord, vilket tillåter vad slags försäljning som helst men här är fråga dels om byggnadslov och dels om äldre reglering. Kommunen menar dessutom att länsstyrelsen tolkat PBL fel då

man ansett att motiven till 5 kap rörande detaljplanläggning skall tillämpas även på bygglov enligt 8 kap. Eftersom del av byggnaden avsågs att användas för en pizzeria, skulle den alltså tas i anspråk för "väsentligen annat ändamål", vilket kräver bygglov. - Det var fråga om ändrad inredning, brandväggar, ventilation mm, vilket också kräver bygglov. - Planarbete avseende bl a den aktuella fastigheten har pågått sedan år 1990 på uppdrag av byggnadsnämnden, den då ansvariga politiska nämnden. Arbetet har bedrivits med varierande intensitet. Särskilt påpekas att ett nytt planavtal träffades mellan kommunen och Adsell den 5 maj 1993 (aktbil 97). Vidare förelåg behov av detaljplan för området. Anståndsbesluten var därför riktiga.

Adsell har replikerat och bestritt riktigheten av den tolkning av 1981 och 1984 års byggnadslov som kommunen gjort. Han har upplyst att flera slags handel efter hand bedrivits i byggnaden, såsom blomsterhandel, videobutik, cykelaffär och zoologisk affär. Han har gjort gällande att han hade "Handel" att rätta sig efter då han planerade för användningen av sin fastighet, samt att pizzeriaverksamhet har sådan likhet med handel med förpackade livsmedel, som bedrivits i lokalerna, att denna inte är av väsentligen annat slag. Han har vidare gjort gällande att det under den aktuella tiden inte pågick något planarbete.

Bevisningen

Parterna har åberopat ett stort antal handlingar, varur bl a redovisningen av bakgrunden till tvisten redovisats här ovan. Sålunda har Adsell åberopat bygglovshistorik avseende fastigheten Kvarntorp 1:3, de beslut av Bygglövs- och räddningsnämnden och av Länsstyrelsen i Östergötlands län som nämnts, nämndens beslut om kontrollplan och kvalitetsansvarig samt slutbevis vid inrättande av nu i drift varande pizzeria i lokalerna. De senare nämnda handlingarna visar att en pizzeria inrättats och inrättandet godkänts utan att kommunen krävt bygglov.

Kommunen har åberopat bl a bygglovsansökningar i de tre nämnda ärendena, handlingar som visar att stadsarkitektkontoret alltsedan år 1990 haft i uppdrag att göra en detaljplanläggning av fastigheten, yttranden från olika kommunala organ i bygglovs-

ärenden till styrkande att det varit fråga om att använda och inreda byggnaden för "väsentligen annat ändamål" mm.

Adsell har på egen begäran hörts under sanningsförsäkran. Han har därvid uppgivit: I anslutning till de åren 1981 och 1984 beviljade byggnadsloven redovisade han för handläggande tjänsteman sina avsikter beträffande försäljningsverksamheten. Ingen sade då något om begränsningar i lovet. Vid ett sammanträde i rådhuset i början av 1990-talet med Nils Ryman, stadsplanekontoret, och handläggaren av bygglovsfrågor Olof Rydberg redovisade han för sina planer att sälja förpackade livsmedel och för hur lokalerna då användes för olika försäljningsändamål. Rydberg hade då två gånger sagt "Du behöver inga bygglov för detta". När han ville ha detta skriftligt, hänvisade Rydberg dock honom till att söka bygglov. Livsmedelsförsäljning startade omedelbart efter bygglovet år 1993 och det var en del av denna livsmedelslokal som skulle användas för pizzeria av Mansoorania. – Våren 1993 sade han både muntligen och skriftligen upp det då gällande planavtalet.

På Adsell's begäran har Ryman och Rydberg hörts som vittnen. Ingen av dem har kunnat påminna sig det av Adsell åberopade samtalet rörande bygglov. Rydberg har även åberopats av kommunen och på dess begäran redovisat sin uppfattning om behovet av planläggning berörande Adsell's fastighet.

Kommunen har också åberopat vittnesförhör med chefen för kommunens bygglovs-kontor Bengt Johansson och med en handläggare vid detta kontor, Rolf Karlberg. Johansson har uppgivit, att 1981 och 1984 års byggnadslov skall anses vara begränsade till den verksamhet som man då angav sig inrikta verksamheten på, dvs "sällanköps-varor", att för icke planlagd mark föreligger bygglovskrav för ändrat användningssätt, vilket prövas med hänsyn till förhållandena på platsen, samt att länsstyrelsens beslut år 1996 inte överklagades av principiella, politiska skäl även om man ansåg och alltjämt anser dem vara felaktiga. – Karlberg har hörts angående två olika lydelse av en handling rörande kontrollplan för inrättande av Uremovics pizzeria och har förnekat att han eller kommunen genom anteckning eller överstrykande av anteckning om behov av bygglov tagit ställning till frågan om sådant behov förelåg.

DOMSKÄL

Adsells påstående att han fått ett muntligt besked av företrädare för kommunen, innebärande att bygglov inte erfordras för den tillämnade pizzeriaverksamheten, har inte kunnat bekräftas av de två personer som skall ha varit närvarande då beskedet lämnades. Tingsrätten finner därför inte styrkt, att ett sådant besked lämnats. Adsells hyresgäster har sökt bygglov, vilket varit ett korrekt sätt att få ett bindande besked i saken. Kommunens bygglovs- och räddningsnämnd har i de två beslut som målet rör inte uttryckligen behandlat frågan om pizzeriaverksamheten krävt bygglov utan synes ha förutsatt att så varit fallet.

Adsell har påstått att han våren 1993 sagt upp planavtalet ifråga. I brev till Rydberg den 1 februari 1993 framförde dock Adsell, "--- måste vi på grund av kostnadsskäl lägga detaljplanen på is tills vidare". Adsells påstående motsägs alltså av brevet. Härtill kommer att man i maj 1993 aktualiserade planläggningen genom ett nytt avtal.

Vid sin prövning av ärendena har Bygglovs- och räddningsnämnden konstaterat att planarbete pågick och att det varit nödvändigt att planläggning föregår bygglovsprövningen. Det kan inte utläsas av besluten vilka övriga omständigheter som legat till grund för dessa. Kommunen har i målet gjort gällande, att en fullständig prövning gjorts, alltså utifrån planbehovet, ändrad användning av byggnaden och ändrad planlösning. Detta har bekräftats genom vittnesmål. Länsstyrelsen har i sina beslut uppehållit sig vid vad bygglovs- och räddningsnämnden tydligt angivit som grund för sina beslut. Därav kan inte, som kommunen gjort gällande, dras den slutsatsen att länsstyrelsen gjort en mindre noggrann prövning av ärendena än nämnden.

Tingsrätten utgår därför vid prövningen av målet från att länsstyrelsens lagakraftvunna beslut är normgivande för hur bygglovsansökningarna bort behandlas, låt vara att det inte är givet att besluten skulle ha stått sig i högre instans. Länsstyrelsen har däri funnit, att bygglov inte erfordras, eftersom det ändamål som lokalerna avsågs bli använda för inte var "väsentligen annat ändamål", och att detta nya ändamål därför inte utlöste detaljplanekravet i 5 kap PBL.

Tingsrätten finner det tveksamt om 1981 och 1984 års bygglov ursprungligen haft en så vid innebörd som Adsell har gjort gällande, alltså att den aktuella delen av hans fastighet skall jämföras med ett område som numera i detaljplan betecknas med "H". Vidare kan tveksamhet råda om 1992 års lagstiftning utan vidare givit de gamla byggnadsloven en sådan innebörd. Svaret på frågan, om utgångspunkten för tolkningen av uttrycket "väsentligen annat ändamål" skall utgöras av de ursprungliga loven från 1981 och 1984 eller den senaste faktiska användningen, är inte givet. Även kommunens uppfattning, att äldre byggnadslov skall anses omfatta endast vad som då avsågs med ansökan har skäl för sig. – Slutligen kan noteras att frågan om i vart fall Manzonias ansökan avsett sådan ändring i byggnadens inre att bygglov erfordrats, varken har behandlats med erforderlig tydlighet av den kommunala nämnden eller av länsstyrelsen. Då så inte skett, kan tingsrätten inte utgå ifrån att svaret är givet.

Det är alltså enligt tingsrättens mening inte självklart hur de två bygglovsansökningarna bort behandlas. Det ligger i sakens natur att en överprövningsmyndighet, i detta fall länsstyrelsen, kan komma till annat resultat än den myndighet som haft att först fatta beslut i en viss fråga. Såsom Högsta domstolen uttalat (NJA 1994 s 654) räcker det inte för skadeståndsansvar att en domstol, när det gäller rätts- och bevisfrågor, gjort en bedömning som kan ifrågasättas. Uppfattningar i sådana frågor kan enligt HD växla i sådan grad att det mera sällan kan talas om fel eller försummelse i den mening som avses i 3 kap 2 § skadeståndslagen. Detta uttalande måste enligt tingsrättens mening i än högre grad gälla vid en kommuns bygglovsprövning. Ett sådant synsätt vinner visst stöd också av rättsfallet NJA 1979 s 180, vari en byggnadsnämnds beslut att avslå en ansökan om byggnadslov inte innebar fel eller försummelse som skulle leda till skadeståndsansvar, trots att beslutet stred mot motivuttalanden och praxis.

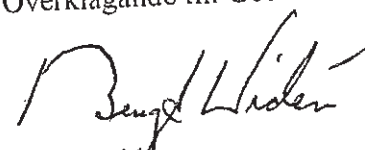
Tingsrätten finner alltså inte styrkt, att kommunen genom uppgifter vid ett personligt sammanträffande mellan Adsell och tjänstemän brustit i sin rådgivnings- och upplysningsplikt. Kommunen har heller inte gjort fel om man hänvisat Adsell att göra en bygglovsansökan. Även för det fall att länsstyrelsens beslut vore materiellt riktiga, finner tingsrätten att kommunen vid sin prövning av de två bygglovsansökningarna inte i sådan grad gjort felaktiga bedömningar av rättsläget, att man visat försummelse eller gjort fel i den mening som avses i 3 kap 2 § skadeståndslagen. Den otydlighet

och de brister i motiveringen av Bygglovs- och räddningsnämndens beslut som påtalats innebär enligt tingsrättens mening viss försummelse i handläggningen av bygglovsärendena. Denna försummelse kan dock inte anses vara av den art som avses i det nämnda lagrummet.

På nu anförda skäl skall Adsell's talan ogillas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (blankett DV 401)

Överklagande till Göta hovrätt senast den 13 augusti 1999

Bengt Widén

A Palm

Gert Svenson

I tingsrättens avgörande har deltagit chefsrådmannen Bengt Widén, f lagmannen Anders Palm, referent, och rådmannen Gert Svenson

NORRKÖPINGS TINGSRÄTT
 Rotel 10
 Avd 2

PROTOKOLL
 1999-06-03 och 1999-06-04
 Huvudförhandling i Norrköping

Mål nr T 1530-97

RÄTTEN

chefsrådmannen Bengt Widén (ordförande), f lagmannen Anders Palm (referent)
 och rådmannen Gert Svenson

PROTOKOLLFÖRARE

tingsnotarien Malin Gustafsson

PARTER

Kärande

Klas Adsell, 421104-2371, Nyköpingsvägen 33, 616 33 ÅBY,
 personligen närvarande

Ombud: advokaten Christer Abrahamsson, Bråddgatan 14, 602 22 NORRKÖPING,
 närvarande

Svarande

Norrköpings kommun, 601 81 NORRKÖPING, närvarande genom ombud

Ombud: stadsjurist Susanne Christenson, Juridik och Säkerhet, Norrköpings kom-
 mun, 601 81 NORRKÖPING, närvarande

SAKEN

skadestånd p g a fel eller försummelse vid myndighetsutövning

Vittnen

Nils Ryman, S:t Olofsgatan 5, 603 52 NORRKÖPING, närvarande

Rolf Karlberg, Bygglovkontoret, 601 81 NORRKÖPING, närvarande

Olof Rydberg, Bygglovkontoret, 601 81 NORRKÖPING, närvarande

Bengt Johansson, Bygglovkontoret, 601 81 NORRKÖPING, närvarande

---

1999-06-03, kl.09:30-16:30; lunch 12:07-13:15